

दिवानी दुनिया.

प्रयोजक:—पागल.

प्रकाशक:—कल्याणजी डी० शहा
धुलीया खानदेश.

प्रकाशस्थान:—धुलीया खानदेश.

मुद्रक:—जयराम धोंडू शेट ममूरकर
मालक, श्रीगजानन मुद्रकालय धुलीया-खानदेश.

संवत् १९७८

ता. २२-८ १९२२.

प्रती ५००

कीमत बे आना.

ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી ઑફોસેટ સંગ્રહ

૧૨૨

૧૦૦૮૫

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૦૦૮૫ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ દીપાન્તી ટુકિયા

વિષય ૬ - : ૨

वे शब्द.

पागल तरफनी पुष्प सुगंधी आप सुज्ञ वाचकना हाथपर मुक्त
मने आनंद थाय छे.

आपणी प्रजा—देशना खरा दरदो जाणवा शक्तिमान थई नथी !
देशनी दुःखी हालत जोतां अने दुःखी—गरीबी हालतने शरमना
मर्ममां रही जाहेर करवामां हजु केटली निर्बल छे ! खादीथी शोभि-
वंत थगामां जे धर्म रहेलो छे ! खादीना खरा पोशाकमां हिंदुनं केटलुं
दिव्य रहेलुं छे ! खादीना खरा पोशाकभांज खरा हिंदी तरीकेनी शी
शोभा रहेली छे ते न जाणनारा यूवको खादी वापरी खात्री करो.
तमारां अंतरो ठरे ने तमारा धर्ममां तमारां निजक्षमां लाबवानो धर्म
खादीमां रहेलो छे तो—खादीरूप पुष्प सुगंधी देशना दिव्य सेवक
बनो—

के. डी. जाह

आ नाजुक प्रहसन प्रगट करवा; तेमज जैन पर्यूषण पर्वमां, पोथी
तेमज पारणाना प्रसंगे भजबी बताववा. मीत्र कल्याणजी देवणां जे
महेनत लीधी छे; तेमाटे तेमनो आमारी छुं.

पागल.

शुद्धीपत्र.

पान.	लाईन.	अशुद्ध.	शुद्ध.
८	१४	शोभाववानारा	शोभववा तारा.
१०	२	बाजुसे	बाजीजो.
११	२	बापडो	बापही.
१२	२	देशना	बेशना.
१२	१०	माज	मोज.
१५	४	मानधारीओना	मानधारीओनी.
१५	९	नालायकोनो	नालायकोनी.
१६	३	जेन	जेना.
१६	११	तकशाळामां	तर्कशाळामां.

दिवानी दूनिया.

प्रवेश १ लो.

(स्थल रस्तो.) (खादी वेचनार बॉलंटीयर खादी वेचवा आवेऊ)

बॉलंटीयरः—खादी लीयो रे खादी, आ हिंदनी र्यो खादी !

हाथ सुतरनी खादी, हाथे बणेल खादी ! खादी.

हिंद सूखनी नीशानी, पहेरो सूखेथी खादी !

खादी ए देश आबादी, माटेज र्यो आ खादी ! खादी.

स्वदेशीनुं मूळ खादी, स्वदेशीनुं दिल खादी, स्वदेशी प्रेमनुं मूळ खादी, हिंदनुं मूळस्वरूप खादी, परदेशी बेपारने अटकाववानुं मूळ खादी, हिंद-हिंदूना बहेवारनु मूळ खादी.

हिंदनी दरिद्रता दूर करवी होय तो वापरो खादी ! हिंदनु बळ बधारवानुं होय तो वापरो खादी ! हिंदने सतेज करवुं होय तो वापरो खादी ! हिंदने स्वतंत्र करवा वापरो खादी ! तमने, तमारां देहने, तमारां धर्मने पवित्र राखवां होय वापरो खादी !

(२)

काचा सूतरना तांतणामां हिंदनी जीदगानी छे !

रेटीयाना चक्रमां सौ शौर्यनी नीशानी छे !

(खादी लीयोने खादी, आ हिंदनी ब्यो खादी, हाथसूतरनी खादी, हाथे वणल खादी खादी लीयोरे खादी).

(गातो गातो जाय छे.)

प्रवेश बीजो

स्थलः—रस्तों, (बीरसींह ' देशी) अजबसिंह ' विदेशी) आवे छे)

वीरसींहः—आबो भाई अजबसिंह, वंदेमातरम् !

अजबसिंहः—कोण वीरसींह ! (खराब मों करी) आजे आ क्यांथी आवुं बकवा मांछ्या ! गुडमोर्नींग, गुडबाय बोलतां बोलतां हाडकां सळ्यां ! हवे वंदेमातरम् ना चिथरां फाडवां मांछ्या ! आपने एवां कोण नळ्यां के आबा अप्र-टू-डेटना फेशनमां आवी चळ्यां !

वीरसींहः—नथी कोई नडयां के नथी कोई जडयां ! पण; मनना मेलां नीकली गथां ! सुधाराना दर्दे आ स्वदेशीना हाडकां सडाव्यां, ते दर्दने दफे करवा आ पोशाकरुप दबा, ने; भाषाना भूतने

મગાડવા મહાત્માજીયે વંદેમાતરમૂરૂપી અનંત મંત્રો આપ્યાં ને તે મેં
ધારણ કર્યાં. આ પોષાકવડે—પવિત્ર પોષાકવડે દિપાવ્યાં !

(પાગલ બાવે છે.)

પાગલ:—દૂનિયા દિવાની બાપડી દૂનિયા દિવાની ! માતા
મવાની, તારી પળ થઈ વાની ! સ્વસ્થ દૂનિયા દિવાની બાપડી
દૂનિયા દિવાની ! જગતના મૂતો મામ્યા, મૂતાવલ્લભાગી, પળ રાક્ષસી
વિદ્યા ન માગી ! દૂનિયાના રાક્ષસો અમરપળાથી દિવાની દૂનિયાને
મમાવી રહ્યા છે; અને ડંદરડીની પેટે ફૂંકી ફૂંકી સ્વાઈ રહ્યા છે ! દૂનિયા
દિવાની બાપડી દૂનિયા દિવાની ! મારો બેટો રાવળ, બાપ થઈ બેઠો
જગતનો ! ઢાઢા દીકરાંઓને નવાવતાં ઢાટ ચાલ્યો ! જરે ! પેરાવળ
મહિરાવળથીપળ મારે ઢાટવાલ્યો ! દેવોને ગુલામ બનાવ્યા ! મૂતોને
પાયલાનામાં ઘાલ્યા ! હવે બાપ મંગરાનીયાને જીતવા ચાલ્યા !
દિવાની દૂનિયાયે હાથે જાણ્યા ત્યારે રાવળે ચૂડીયે ચડાવ્યા ! દૂનિયા
દિવાની બાપડી દૂનિયા દિવાની ! આપણે તો ન ઢાઢા ના દિવાના !
ત્યારેજ બન્યા પાગલ દાના ! તો પાગલ ક્યાં જઈશ આગલ ! હાલ
તો સ્વદેશીને વિદેશીની વચમાં મટક કે ક્યાંઈ ન રહે અટક !
દૂનિયા દિવાની બાપડી દૂનિયા દિવાની ! કોઈનામાં રાક્ષીયે સટક
ત્યારેજ રહે મનમાં અટક ! દૂનિયા દિવાની બાપડી દૂનિયા દિવાની !

જુઓ એક સ્વદેશી ને બીજા ઉપરના મમકીવેશે વિદેશી ! અને
આપણે તો અરધે અધા; જરા આગલ વધી કરીએ સુઢધા ! કેમ સ્વરૂ
ને (આગલ વધતાં) દૂનિયા દિવાની બાપડી દૂનિયા દિવાની !
ઓહલો ! કોણ મી અજબરાજ ! થેંક્યૂ માય ફ્રેન્ડ ગજબરાજ અને
આપ વી સીંહ માઈ ! વંદેમાતરમ્—વંદે માતરમ્ !

અજર્સિંહઃ—જુઓ માઈ પક્ષ પકડો તો વિચાર કરીને હો !

પાગલઃ—ત્યારેજ પક્ષાપક્ષીરૂપ દુનિયાને કહું છું દિવાની ! બાપડી
દૂનિયા દિવાની !

વીરસીંહઃ—સડેલા સ્વાતરમાં પડેલા જીવડા કેવા ગંધાય ?

પાગલઃ—એતો સ્વાતરમાંના સડેલા ભાગને અનુભવનારા જીવડાને
પુછતાં જણાય ?

અજર્સિંહઃ—સ્વર્ગીય સૌરુપમાંથી દુઃસ્વરૂપી સ્વાતરમાં સ્વયં પડનારા
જીવડાં દુઃસ્વરૂપી સ્વાતરની કોટડીમાં આવા બેશે પુરાય ! તેઓજ
ગંધાય ?

પાગલઃ—તેપણ સ્વર્ગમાંથી સ્વાતરની કોટડીમાં પુરાનારાં જાણે !
આતો એક-બે-ત્રણ ! એક-બે-ત્રણ ! એક-બે-ત્રણ ! આવીજ રીતે બચાણે !

દૂનિયા દિવાની બાપડી દૂનિયા દિવાની ! દૂનિયા તો જે દોરે ભાં
જાય ને મૃત્યુને પંથે જતા જાય ! દૂનિયા દિવાની બાપડી દૂનિયા
દિવાની ! સૌ ધર્મના ગુરુઓ મનમાનતી વચ્ચાળી તેથી દૂનિયા
દિવાની બાપડી દૂનિયા દિવાની !

અજબ :—તારું કથન તો ન્યાહું ! કહેતો આ જીવન સારું કે તે
સારું ?

પાગલ :—(વિચાર કરતો સ્વગત) આ જીવન સારું કે તે
જીવન સારું ? તે જીવન સારું કે આ જીવન સારું ? આ સારું ?
નહી નહી તે સારું ! તે સારું ? ના ના આ સારું ! પણ ; આ અમારું
મિશ્રપણાનું ? ઓર ! આ પણ સારું તે પણ સારું ને મિશ્રપણાનું પણ
સારું ! કહોતો દોસ્તો ! કીયું સારું ? મારું તો માયું મુંઝાણું ! કહોને
યારો જલદી કહોને ! (પ્રગટ) જુઓ ! જેને જે ગમ્યું તે સારું !
પાગલ તે પાગલ ! કોને કહે સારું ? આ સૌને પુછો કીયું જીવન
સારું ? સૌ પુછો યારો તમારાં મનને, પુછી અજબસીંહને કહો કીયું
સારું ? દૂનિયા દિવાની બાપડી દૂનિયા દિવાની !

વીરસીંહ :— પ્રગટપણે દુનિયાને નહનાહું ! નરુલોદ કાઢનાહું !
દૂનિયાના લોહીને પીનાહું અને હજીપણ પીવા તરુસનાહું ! છતાં હજુ
અજબરાજ ! કહો ઓ. આ સારું અને તે નઠારું ?

અજબરાજ:—અમને ચૈન કરાવનારું ! આરામમાં રાસનારું ! સ્વર્ગનું સુખ વતાવનારું ! આવું ઍટદાર સ્વરૂપ નઠારું ? કદી નહીં ! કદી નહીં !

વીરસીંહ:— પારકાના આધારપર રચાયલું તમારું ગુલામી જીવન ! દુઃસ્ત્રીઓના મેહનતથી પોશાતું તમારું ગુલામી જીવન ! પારકાના આધારે અને પરના જીવનપર ગુજરતું તમારું ગુલામી જીવન ! ગુલામી જીવન જે પીડા ભોગવે તે આ સ્વરૂપથી ન જણાય ! તેમજ આ સ્વતંત્ર જીવનની સ્વતંત્રતા તમને ક્યાંથી અનુભવાય ? અજબરાજ ! વિચારો ! સ્વતંત્ર બનવું તે બાહ્યિકતાથી નહીં પણ આંતરિકતાથી અંતઃકરણની સ્વતંત્રતા પોતાનું સ્વરૂપ મેઢવી શકે છે ! અને આત્માના સ્વતંત્ર પ્રદેશમાં વિહાર કરી શકે છે ! તો તજો આ સ્વરૂપની મોહકતાને અને પકડો તમારા સ્વતંત્ર સત્ય સ્વરૂપને !

અજબ:—સત્યસ્વરૂપને ! આ કે તે ! કીયું ? આ મિશ્રરૂપનું ? વિરસીંહ માઈ !

વીરસીંહ:—આ નહીં અને તે નહીં ! આ મિશ્રરૂપણ નહીં ! પણ સંસારને તજવા, સાધુપણુ ધારણ કરવા કપડાં બદલવા પહે તેમ તમારાં વિદેશી કપડાં બદલો ! સાધા બનો ! સાધુ થવું તેનો અર્થ ફક્ત સાધા બનવાં ! સાધા બન્યા કે તમારું ચૈતન્ય જામ્યું અને મોહત્વ

भाग्यं ! अजब शक्ति प्रेरती खादीमां भरायलुं आत्मचैतन्य जागशे
एटले अनुभव थसे ! माटे:—

आत्मदेश प्रगटशे चेतन तमारुं खादीथी !
देशनो अंधःकार जाशे देश दीपक खादीथी !
रावण हणायो रामथी कौरव हणायो कृष्णथी !
अंतर अशांती तो हणाशे शांतिदायक खादीथी !

अजब:—आ जीदगीनु आजसुधीनुं जीवन पारकी आशापरनुं खरुं !
आज सुधीनुं पोशायलुं जीवन पारकाना लोहीपरनुं खरुं ! अरेरे !
आवुं जीवन ! आबी जीदगी ! आबी कष्टमय स्थिती अमोएज करी !
लक्षाधिपती कहेवराववा ! अन्यता जीवनपर जीवन गुजारनारा अमो !
अरेरे ! धिकार छे ! लाखो कमातां धर्मना नामे पांचशो ! लाखो कमातां
थयेलुं लाख घणुं पाप ! शुं ? पांचशोना धर्मथी धोबाशे ? कदी नही !
एकनुं लेणुं व्याजसुधां आपवानुं ! तो लाखो गणा पापनुं देवुं केटला
घणा व्याजथी छूटे ! अबबब ! (विचार करेछे !)

पागल:—जुओ दुनिया दिवानी ! बापडी दूनिया दिवानी !
आमे फरे ने तेमे फरे ! टोपीवालानी टोपी चारे कोरे फरे ! डूबेने तरे
पण पार तो कोक पडे ! दूनिया दिवानी बापडी दूनिया दिवानी !

केम अजबराज ! ध्यानि नाराज ! खुशी तमारी अमारीतो सौमं
यारी ! बापडी दूनिया दिबानी ! (खादी वेचनार आवेछे.)

पहेला प्रवेशनुं बधुं बोले छे !

बीरसाहः—धन्य ! खादीना सेवक ! धन्य तने ! तने ने खादीने
मारां अंतःकरणपूर्वक नमन !

नमन खादी मातने ने नमन खादीधारने !
नमन आत्महिंदीने ने नमन हिंदी नामने !
हिंदमां रहेनार सौ मुज बांधवो ते हिंदी छे !
बंधु भगिनीने नमन जेणे धरी अंग खादीने !

अजबः—अहा ! हा ! प्रभू ! साधापणाने दिपाववा खादीमाताना
दर्शन थयां— मातृभूमीना पवित्र रसना दर्शन थया ! आव माता
आव ! मारा अंगने शोभाव ! अंतःकरणमां देशचैतन्य जगाव !
देशबांधवोना अंगने शोभाववानारा प्रेमनो प्रवाह चलाव ! अहा ! हा !
खादी माताना दर्श थतांज ! ओहो ! जेम माताना दर्शने कालीदास
कवि थयो तेम अजब अंतःकरणे शो प्रकाश थयो !

पवित्र दिपक देशना सौ देहधारी एक छे !
हिंदनी अमोळ शक्तिधारको सौ तेज छे !

अनंत बलना धारको ते हिंदीओ सौ तेज छे !
खादीधारक बंधुभगिनी आत्मरूपे तेज छे !

(खादीना कपडां बदले छे ने वीरसींह साथे जाय छे.)

पागलः—दूनिया दिवानी बापडी दूनिया दिवानी ! अजब
विदेशी ते बन्या स्वदेशी ! हवे आपणे फरीए बीजी वेशी ! केम ?
दूनिया दिवानी बापडी दूनिया दिवानी !

समय दिवानो समय दानो समयना सौ खेल छे !
बारी बहे आ समयनुं घोवातुं हिंदी मेल छे !
धूए नही भूलमां फरे—दूनिया दिवानी आम छे !
धर्मे मरे मर्मे मरे दुनिया दिवानी तमाम छे !

(जाय छे.)

प्रवेश त्रीजो.

(स्थल कलब) (अजबसिंह गातो गातो आवे छे.)

आ गया हय कर्मयूग अब कर्म करना सीखलो !
बोलनेसे काम करना त्याग करना सीखलो !

बीगडी बाजुसे तुमसे उस्से सुधारों भाईयों !
देशहित खातीर अब तूम स्वार्थ तजनों शीखलो !
मालीकीमें हाथ डाले हाथ उनके छोडदो !
अपना बनाओ देश अब यही काम करना शीखलो !

(पागल अने वकील प्रवेश छे.)

पागलः—दूनिया दिवानी बापडी दूनिया दिवानी ! अजब बहे पाणी त्यारे वकील साहेबनी गाय वियाणी ! दूनिया दिवानी बापडी दूनिया दिवानी !

वकीलः—अये ! विचित्र बेशधारी मानव ! तूं मानव छे के दानव ? जो होय तकरार तो चलवुं मारी कलमी तलवार ! न्यायी वीरोपण जोतांज रहे अमारी कलमी तलवारनुं पाणी !

पागलः—हा ! मारा मेहेरवान वकील साहेब ! त्यारेज तो छे दूनिया दिवानी बापडी दूनिया दिवानी ! तर्कवितर्कना न्यायखानामां कलमी दवानुं पाणी ! झट तमारी कलमी दवाना पाणीथी तर्कवितर्क यूक्त युक्तियोनुं उतरे पाणी ! बाह ! खूब तमारी कलम शाणी ! त्यारेज तो साहेब दूनिया दिवानी बापडी दूनिया दिवानी !

वकीलः—अमारी वकीलबुद्धियेतों देशमां करी आबादानी !

પાગલ:—ત્યારેજને વકીલબુદ્ધિ વાનરન્યાયે તોલાણી ! બાપડો દૂનિયા દિવાની !

વકીલ:—એ તો અમાગીપણ પેટ મરવાની નીશાની ! આજની લાખોની કમાણી વ્યાજનું મરપૂર આપે પાણી ! જઠવાય કદરદાની એજ અમારા વકીલ સનદની ને લક્ષાધિપતીની નીશાની !

પાગલ:—બસ ! ફક્ત નીશાની ? લાગે આગ તો ક્યાં જાય-નિશાની ! લાખોની સ્ટેટ અધર્મે સ્થાપાણી ! તે કીયા ધર્મે મંડાણી ! દૂનિયા દિવાની બાપડી દૂનિયા દિવાની ! સ્વેદૂતોની મિલકત શ્રીમં-તોના નામે મંડાણી દેશનુ થાય પાણી ને વકીલની થાયે કમાણી ! દૂનિયા દિવ ની ! વાનરન્યાયે તોલાણી એવી બાપડી દૂનિયા દિવાની !

અજબ:—સ્વાદી ધારણ કરતાં દૂનિયાની દશા જણાણી ! તમારી કલમ પીઝાણી વકીલભાઈ તમારી કલમદાની જાણી ! અમારા દેશની ડાહ્યામાં અમારી ભૂલ સમજાણી ! તર્કવિતર્કના યુક્તિબાજ, હવે દેશ પ્રેમસ્વાતર તજો લાજ ! દેશથી કેમ પડો છો વિશ્વૂટા— તજો તર્ક વિતર્કી ગણીતોના લખોટા ! દેશની ધરો દાણ વકીલસાહેબ તમારી કલમ વાપરો દેશને કાજ !

ન્યાયી વીરો આ દેશના— ને આપણ છો દેશના !

કૌરવ પાંડવ ન્યાયે આજે જન વિભાગ છે દેશના !

देश एकज जन ते एकज पळ्या विभागो देशना !
स्व-देश हितना कारणे हवे वेश धरजो खादीना !

पागलः— हा बापु हा ! अजबसिंह भाई खरी बात ! दूनिया दिवानी बापडी दूनिया दिवानी !

अजबः—अंगमहेनत करी देशनुं भलं करनारा सारा के; खूचीं टेबळे बेसी लडाई जगावनारा वकीलो सारा ? खेडूतो अंगमहेनत करी करी सत्य द्रव्य आपनारा सारा के; खेडूतोनी अंगमहेनतपर तागडधीजा करनारा बेपारीओ सारा ! मजुरोनी महेनतपर जीवनारा, लोखंडी राक्षसोनी हथेलीमां नाचनारा, परविद्यानी गुलामीपर माज मारनारा श्रीमंतो; बेपारीओ जाणो के;

एक काजे अनेक मरता बांधवो छे देशना !

तम मोज काजे रक्त देता बांधवो छे देशना !

लाखो करोडो देह रकते पीलाता बांधव देशना !

जागी जूओने ओ श्रीमंतो बालबांधव देशना !

पागलः—ओहोहोहो ! दूनिया दिवानी बापडी दूनिया दिवानी ! एक श्रीमंत ते लाखो रक्तबीदूओ ! अबबबब ! दूनिया दिवानी बापडी दूनिया दिवानी ! एक श्रीमंते लाखो करोडो देह रक्तबन्धी पीलाय !

अधधध ! बाहरे ! दूनिया दिवानी बापडी दूनिया दिवानी ! देशना
अमीर वीरोनी कमाणी लाखो करोडो अंगोनुं थाय पाणी ! दूनिया
दिवानी बापडी दूनिया दिवानी ! जुओ देशभक्तोनी वाणी, वीराओ
मूको श्रीमंताईपर पाणी ! दूनिया दिवानी बापडी दूनिया दिवानी !

वकीलः—सौ जुए कमाणी ने अमे शुं मुकीए कमाणीपर पाणी !

पागलः—उपरथी तो खादी पेराणी, पण; न्यायखानामां जत्तां
घरना खुणे पुजाणी ! दूनिया दिवानी बापडी दूनिया दिवानी !

अजबः—पागलराज खूब करी म्हाराज ! वकीलोनी गुप्तकला
जणाणी ! वकीलना हृदयनी नाकने अणगमी खूशबो आववा लागी !
देशप्रेमनी सूकी लागणी मोरकला जेम जणाणी !

पागलः—तोपण दिवानी दूनिया दोडीदोडीने आपे कमाणी !
बापडी दूनिया दिवानी ते दिवानी ! (डोकटर आवे छे.)

वकीलः—कमओन मी. डोकटर ! गुडमोर्निंग !

पागलः—जुओ ! अंग्रेजी बोलीनुं धर्तींग ! दूनियां दिवानी
बापडी दूनिया दिवानी !

डोकटरः—ओहल्लो कोण मी. वकील ? तमे अहींया ?

પાગલ:—પોતાનું પોગલ પ્રકાશવા ! દિવાની દૂનિયાને દિવાના-
પણું બતાવવા ! દૂનિયા દિવાની બાપડી દૂનિયા દિવાની !

વકીલ:—અને તમે ?

પાગલ:—સ્વાર્થનું પરમાર્થ પ્રકાશવા ! સ્વાર્થધર્મની મહાન નીતી
જણાવવા ! દૂનિયા દિવાની બાપડી દૂનિયા દિવાની !

વકીલ:—દર્દીની વીક્ષીટ લઈ આવતો હતો ત્યાં આપ બોલતા
સંભળાયા પટલે બાવવાનું મન થયું !

પાગલ:—મહે પધાર્યા ડોક્ટર સાહેબ ! જગતની આંસમાંથી
વિદેશી પાળી કાઢવા કઈ દવા જણાણી ! નહીંકાં તમેપણ કહો
દૂનિયા દિવાની બાપડી દૂનિયા દિવાની !

અજન:—જગતના અંતરમાં ઘુસેલા વિદેશી ચિત્રને કાઢવા, જગ-
તના કાનમાં સ્વદેશી શિવાયના બીજા શબ્દો અટકાવવા ! જગતના
નાકમાં પ્રવેશતી વિદેશી હવા અટકાવવા, વિદેશી ભાષા બોલતી
જીભલહીને વિદેશી શબ્દથી રહિત કરવા ! કઈ દવા છે ?

શરીરમાંથી રોગ કાઢો તો એ બઢવાનું છે !

શરીરને સુસ્તીઓ બનાવો તો એ તે બઢવાનું છે !

વકીલ: — (હસીને) વિદેશી રોગની દવા! હાઆઆઆ! હાઆઆઆ! જોઈ ડોક્ટર આ સ્વદેશી લોકોની હવા! સારામાં ગણનારા! પદવાંઓના માનવારીઓના આ દશા! જંગલીપણાનો પૂરો દેખાવ! જુઓ ડોક્ટર દેશને દરિદ્રી બનાવનાર!

અજબ:—વકીલજી! ક્યાં માઈ તમારી અકલજી! દરિદ્રતા, ગરીબપણું તે શું દ્રવ્યથી છે? દ્રવ્યથી શ્રીમંત મનાવનારા શ્રીમંતોનું દ્રવ્ય તે શ્રીમંતી? શ્રીમંતીમાટે દ્રવ્ય મેલ્લવવા! માન અકરામની પદવી મેલ્લવવા નાલાયકોનો સેવા કરનારા! નામને સ્વાતરજ મરનારા માનવીઓ! શું સમજે માતૃભૂમીની સેવા? મુઠ્ઠાંઓ માટે સીંચો સ્પશ્નનનો રસ્તો!

ડોક્ટર:—માતૃભૂમી તે આજને કે જે પર આપણે ચાલીએ છીએ!

પામલ:—દૂનિયા દિવાની બાપડી દૂનિયા દિવાની! સમજુઓના, આજકાલનાં અકલવાનોના શબ્દોમાં ગુંથાળી ને તેમના મગજમાં ભરાળી તેવી ભૂસાની દેવી જણાળી! દૂનિયા દિવાની બાપડી દૂનિયા દિવાની!

અજબ:—જેપર આપણે ચાલીએ છીએ—તેનો અર્થ પગે ચાલવા-પણું નથી!

દોકટર:—ત્યારે ચાલીએ છીએ ! તે પગે નહીં !

અજબ:—નહીં ! નહીં ! પગે નહીં ! ચાલવું પટલે નભવું ! જેન ઉત્પન્નપર આપણુ જીવન ચાલે છે ! જો માતૃભૂમી ન હોત તો આપણી દયાતીપણ ન હોત ! તમારી દવાઈઓ ને વકીલી, શ્રીમંતાઈ, ગરીબાઈ ક્યાંથી હોત ! આ માતૃભૂમીના આધારે તો સૌ કંઈ છે ! આપણું રહેવું અને આપણું જીવન માતૃભૂમીના આધારે છે !

પાગલ:—શાઆઆનાસ ! સ્વૂહાહી ! સ્વગી સત્યતા જળાવી દૂનિયા દિવાની ! આવું તત્ત્વ ન જાણે તેથીજ તો દૂનિયા દિવાની !

વકીલ:—વાહરે તમારી તર્કવિદ્યા !

અજબ:—તર્કવિદ્યા તર્કશાળામાં પળ અમારી તત્ત્વવિદ્યા સત્યશા-
લામાં ! ધીરે ધીરે અમારાં તત્ત્વોપકાશ પામશે અને સત્ય-તત્ત્વોનું
દિગ્દર્શન જામશે !

પાગલ:—જુઓ ! સાંભળો ! ચારો વિચારો ! સત્ય તત્ત્વવિદ્યા
તેજ અજબ શાલામાં ! શીખવું ; જાણવું હોય તો પધારો અજબ
શાલામાં ! અજબ જેવા બનો ને માતૃભૂમીના સેવક બનો પછી દૂનિયા
દિવાનીના પાઠભણો ! મળતરની મૂલો સુધારો ને સ્વાદીના વેશમાં

પધારો ! દૂનિયા દિવાની બાપડી દૂનિયા દિવાની ! ગુલામોની ગુલા-
મીમાં ભમે એવી બાપડી દૂનિયા દિવાની ! સમજુઓની બાળી બની
દિવાની ! તેથી બાપડી દૂનિયા દિવાની !

હાકાટર:—તર્કવિદ્યા ને સત્યવિદ્યા ! વકીલસાહેબ ! જુઓ દેશી-
ઓની સત્યવિદ્યા !

અજબ:—જીહાં ! સત્યવિદ્યા ! સત્યતત્ત્વવિદ્યા ! જે જાણે તે
દેશનું હિત સાધે ! સત્ય તત્ત્વ મહાજ કરે તે જગતને જીતે ! સત્યતા
જુણે તે પ્રભૂનું સામર્થ્ય જોઈ શકે ! પ્રભૂના સામર્થ્યમાં જગત નિર્બલ
થાય છે ! જગતનું તેજ પ્રભૂતેજવાસે શાંત પડે છે ! જગતનું, સત્યસાથે
સંબંધ નથી ! સત્યનો સત્યસંબંધી આત્મા છે ! તમો અજ્ઞાનીઓજ
ક્યાંથી જાણો સત્ય તત્ત્વને !

વકીલ:—ત્યારે સત્ય ણ્ટલે શું ?

અજબ:—સત્ય ણ્ટલે આજના સમયની નિર્ભયતા ! નિર્ભયતા
મૃત્યુને પણ જીતી શકે છે ! જગતના દેવ પ્રહારો પણ સહન કરી શકે
છે ! જગતને બોનારી સત્યતા ! જગતમાં આવનારી નિર્ભયતા પ્રભૂના
હાથમાં છે ! પ્રભૂની પ્રભૂતા-પ્રભૂને જાણનાર જાણી શકે અને જગતને
નિર્ભયતા અપાવવા પોતાની કમર કસી શકે ! શાંતીમાં રહી બોતાનું

તેમજ જગતનું કલ્યાણ સાધી શકે ! એવી નિર્ભયતારુપ શાંતતા આપણા
હિંદશિવાય વ્યાપે નથી !

ડોક્ટર:—ત્યારે હિંદમાંજ સત્યતા ભરી છે ?

અજબ:—હા !

વકીલ:—ત્યારે અમેપણ હિંદનાવાસી કેમ ન જાણીયે સત્યતા
સ્વાસી ! કેમ ડોક્ટર સાહેબ કહોને !

ડોક્ટર:—(હાંઝીમાં જેમ માથું ધ્રુણાવતા) હા ! હા ! કેમ
નહી જાણીયે સત્યતા સ્વાસી ! અમેપણ હિંદનાવાસી !

અજબ:—તમે હિંદનાવાસી હિંદૂ સ્વરા ! પણ તમે કરો છો વિદે-
શીઓના શીસ્વેલા અસ્વતરા ! તમો વિદેશીને સેવનારા ! તમે વિદેશી-
પરજ જીવનારા ! તમારું જીવન વિદેશી તે કેમ જાણો સ્વદેશી ?
હિંદની સ્વતંત્ર નિર્ભયતા અચ્છ અમર છે ! હિંદના હિંદીઓની !
હિંદીઓના અંતરે વહેતી સત્યતા જાણવા સ્વરા હિંદી બનો ! હિંદનું
સેવન ! હિંદની પૂજા ! હિંદ દેવીનું કિર્તન ! અને તમો સ્વરા અંત-
કરણપૂર્વક હિંદી છો એમ અંતઃકરણે સત્યતા જગાડો ! સ્વાદી ધારણ
કરો ! ડોક્ટર સાહેબ તોજ પામો સત્યની સ્વતંત્રતા !

परतंत्रतानी बेडी तोडवा प्रथम चावी आज छे !

स्वतंत्र निर्भयता धरे ते देशसेवक आज छे !

डोकटरः—त्यारे सस्यताखातर हींदी बनीये पळी !

अजबः—पळी जाणशोके; तमे शुं करो छो ! तमारो पोतानों धंधो बमने जणाशे ! तमारो डोकटरनो धंधो शुं शीखवे छे ?

डोकटरः—शुं शीखवे के ?

अजबः—अमारी शक्ति दबाववानुं ! अमने निर्बल बनाववानुं ?
अमारी शक्ति अटकाववाना साधनो बधारवानों अने बधारे बिषयो सेववानो रस्तो !

डोकटरः—कई रीते !

अजबः—जुओ ! डोकटर एटलेज शरीरनी संभाळ करनारा !
बळी शरीर संभाळवुं एन नथी पण रोग दूर करवानुं ! भला ठीक !
पण रोग केम थाय छे ? तो तमे कहेशो के; तमारी गफलतथी !
जरा बधारे अमे जमीए के अजीर्ण थाय ! तमे गोळी आपी साजो
थयो फी बधारे जमुं ! पाळी गोळी खाऊं ने साजो थाऊं ! ते गोळी
लेवाथी साजो ने बधारे खावाथी मांदो थया करूं ! पण जो डोकटरो

न होत तो जमे अजीर्णनी सजा भोगत, न फरी अजीर्ण न भाय माटे रीतसर जमत ! बच्चे डोकटर एटले दुःख स्वभावानी सहनशाके गमावी ने रीतसर जमवानी टेव गमावी ! फरी मांदो पडवा तैयारी करुं ! एम दरेक रोगनुं सज्जो ! तेमां देशीवैद्यो तो बनस्पतीज दवा-तरीके वापरे त्यारे विदेशी बैद्योतो आ नाशवंत शरीरने रक्षवामाटे लाखो करोडो जीवोना देहोना नाश करे ! जीवता जीवडापर अखतरा अजमावे छे ! ए पण आपणा हिंदीनी सत्यताथी विरोधता बाळुं छे ! वळी तेथी वकील, डोकटर श्रीमंत बन्या ते परोपकार माटे नही पण फक्त पोताना स्वार्थने खातरज ! आबरुदार अने श्रीमंत बनवामाटे पैसा कमाववा तेपण जेम एक वेपारीनो वेपार तेम वकीलनी वकीली ने डोकटरनी डोकटी कला ! एटले पैसादार बनवानो धंधो ! धंधो ते कोईपण धंधो ! धंधो तेज स्वार्थ ! स्वार्थतेज धंधो ! पैसादार बनवानो अने जे पैसादार तेज आबरुदार मनाववानो एटले आबरुनो जाडंबर बताववानो ! दाखला तरके ! जे वधारे फीले ते सारो वकील ! ने वधारे फीले ते सारो डोकटर ! सारो ने आबरुदार ते एजने ? आनानी दवानो रुपीओ लेवो ते स्वार्थ के परमार्थ ! बोलो डोकटर ! बोलो वकील ! तमाती वकीलीपण पैसा पेदा करवाने ! ते स्वार्थी के परमार्थी ! माटे सत्यता जे हिंदीओनी खरी न्यायदेवता छे तेने धरो ! हिंदी बनो ने हिंदनी सेवा करो ! बंदे मातरम् ! (जाय छे)

पागलः—केम साहेबो ! तमारां परमार्थ ते आवानेने ? दूनिया दिवानी बापडी दूनिया दिवानी !

वकीलः—खरी बात ! दूनिया दिवानी नही पण शाणानुं रुप धरेल शाणपण दिवानी ! आजथी वकीलातपर मूक्यूं पाणी !

डोकटरः—अमोए तजी विदेशी डोकटरी ! देशीवैद थई फरीशुं देशी दवानो उपयोग करीशुं ! बापु बंदे मातरम् !

पागलः—तो बोलो ! वकीलात, डोकटरी, बेपारीनी श्रीमंताई दिवानी ! पण स्वदेशीनी तत्वविद्या दानी ! जे महावीरोए वखाणी ! तेनी कुंची सत्यप्रेरक खादीमां जणाणी ! जे हिंदुभातानी खरी नीशानी ! चालो रेंटीया मंदिरमां ! खादीना रुपमां वणाता सूतरनी उत्पत्ती ना कारण “ रेंटीया ” ना दर्शन करवा ! ने बोलोः—

बोलो बंदे मातरम् बोलो बंदे मातरम्

बंदे मातरम् बोलो बंदे मातरम् !

(जाय छे.)

પ્રવેશ ચોથો.

(સ્થલ, રેંટીયા મંદિરના બહારનો ભાગ) (પાગલ અને કારખાનાવાલો)

પાગલ:—દૂનિયા દિવાની બાપડી દૂનિયા દિવાની ! ફંદીયોના ફંદે ફસાણી એવી બાપડી દૂનિયા દિવાની ! કામદારોના કામની કીંમત કમી પૈસે કારખાનાવાલાઓને જણાણી ! દૂનિયા દિવાની બાપડી દૂનિયા દિવાની ! અમળ કામદારોની કીંમત મળેલાઓમાં કેવી ડપ-સાણી ? બાડી વજીફે ને ગાડી ઘોડે, ચડે કારખાનાવાલાઓની સ્વારી ને કમાઈ દેનારા કામદારો બેલજેમ ફેરવે ઘાણી ! દૂનિયા દિવાની બાપડી દૂનિયા દિવાની ! મળેલા રાજ્યમાં મળેલા— માનવીઓ, અમળ કામદારના કમાણીપર કેવી મોજું માળે ? દૂઃખી દિવસો ગરીબો તાળે ને કામદારોની મહેનતપર કારખાનીઓ, બંગલામાં સ્વર્ચી ટેબલે, સ્વાઈ પી તાજા બની, લાંબે ટાંટીયે ગપોટા તાળે ! વિચારો ! વિચાર કરો ! કામ કરનારી કામદાર પ્રજા કેટલી દબાણી ? દૂનિયા દિવાની બાપડી દૂનિયા દિવાની !

કારખાનાવાલો:—માઈ રસ્તામાં આવતાં તારી બુદ્ધિ સમજાણી ! કારખાનાની ચીજોના ભાવ વધ્યા ને મજુરી વધી ! પાંચના પાંચશો દેતાં પણ ચીજ મળે લાંબી મુશ્તે ! ચીજ તૂટતાં નવી બનાવા મારા બેટા ન શીસ્યા ! મફતીયા પગારદાર પણ લાંબી ડંધો તાળે ને અમારી

કમાઈના દિવસો ઘટાડે ! કારખાનાનું જીવનપણ પરદેશીયોના હાથમાં !
પૈસા મોકલીએ ઑર્ડરસાથે તોપણ चीज ન આવી હાથે ! બીજાંની
કમાઈ થાય ને અમારું કારખાનું રોતું જાય ! મજુરોના પગાર ચઢ્યા
જાય ને અમારું નહિલોડ નીકળતું જાય !

પાગલ:—કારખાનાના યોગે અમારા હિંદની કલા દબાણી !
તમારી શાળી બુદ્ધિયે હિંદની સ્ત્રી સ્ત્રી દબાણી ! હિંદની હિંદી
દૂનિયા બની દિવાની ! બાપડી દૂનિયા દિવાની ! પરદેશી મારૂની
મોજુમાં હિંદની રાંકડી રૈયત તળાણી ને હિંદના સતી શૌર્યપર ફર્યું
પાળી ! દૂનિયા દિવાની બાપડી દૂનિયા દિવાની ! મારૂદારો જામો—
કુંભકર્ણી િદ્રા ત્યાગો !

કારખાનાવાલો:—માઈ અમારી હાલતપણ નઠારી ! અમારી
સંપત્તિ કારખાન મંડાળી રોકડની થેલી લોલંડે પીવાળી ! હાલ
સ્ત્રીસા સ્ત્રી ને મમકે મારીની કીર્તીમાં વૃત્તો સમાળી ! અમારી ઉપર
ટપકે રીતમાત સાની પણ અંતરની અંતરમાં સમાળી ! ક્યાં જઈ કહીયે
વાળી ! કે અમારી એવી સ્થિતી મંડાળી !

પાગલ:—અંતરે સમજાળી તોએ વિદેશી વેશપર ન મુકાય પાળી !
એવી તે કેવી દૂનિયા દિવાની ! માર્યો ! જો અંતરે હોય એવી હોઝી !
તો ધરો સ્વાદીધોઝી ! દૂનિયા દિવાની બાપડી દૂનિયા દિવાની ! કારખાનીયે

पण पीछाणी एवी दूनिया दिवानी ! परदेशीनी हिकमत जाणी—
हिंदने हवाने मुखे देवानी परदेशी हिकमत जाणी ! बापडी हिंदनी
रांकडी दूनिया दिवानी ! बापडी दूनिया दिवानी !

दवाणी हिकमते दूनिया तमारां मोहना योगे !
तणाणी हिंदनी लक्ष्मी तमारां मोहना योगे !
बनी आ रांकडी रैयत तमारां मोहना योगे !
बनी दूनिया दिवानी ते तमारां मोहना योगे !

कारखानावाळोः—

ऊपरथी तो बग्यूं रुडुं अमारां कर्मना योगे !
अंदरनुं तो बग्यूं पोळुं अमारां कर्मना योगे !
खरुं ते तो रह्युं शरमे अमारां कर्मना योगे !
बनी दूनिया दिवानी ते अमारां कर्मना योगे !

जाण्युं ! करवुं तेवुं भोगववुं ! लाजमां ने लाजमां मरवुं ! मर्ता मरत.
पण दबावी मरवुं ! हवे तोः—

खादी धरी तजशुं शरम—अमारां कर्मने घोवा !
(कपडां उतारे छे) विदेशी वेश फेंकीशुं—अमारां कर्मने घोवा !
दर्शन खादीना करीशुं. अमारां कर्मने घोवा !
प्रीते रेंटीयो धरीशुं अमारां कर्मने घोवा !

(२५)

प्रवेश पांचमो.

(रेंटीया मंदिर.) (सौ पात्रो.)

अजबमिहः—

हवे काई मर्मथी जागो, तमारा धर्मने नामे !

शरीरो खादीथी ढांको, तमारा धर्मने नामे !

विदेशी वेशने त्यागो, तमारा धर्मने नामे !

रुडो आ देश दीपावो, तमारा धर्मने नामे !

भाईयो ! जाणीये छीये—समजीये छीये ! छतां समजणपर
आडा कान धरीये छीये ! विदेशी वस्तूमां बपराती चीजो आपणो
न बटवावे छे ! बीजांओना पापे आपणे पापी बनीए छीए ! आज
सुधीना एवां करेला पापोना कर्मोने धोवा खादी बापरावी ए आपणो
प्रथम कर्तव्य छे तो खादीथी शरीर दिपावी. हिंददेवीने सतुष्ट करो !
बोलो बंदे मातरम् !

भजन.

दीपाव्यां गांधी राजे, सणगार्या हिंदी आजे

रुडां मारां रेंटीयायेंजी—

(२६)

आ घुमे केवां चक्र सुदर्शनो आजरे—दीपाव्यां० !

(साखी) जाग्यो देशज जे थकी, जाग्या अंतरराज
जाग्या हिंदी क्षणमहीं, अंतर रायने काज—
नमुं नमुं भावे, आ चित्त उजळावे
एवा रुडां रेंटीयानेजी—दीपाव्यां० !

पागलना बीजां अध्यात्मिक पुस्तको.

मुमुक्षुवार्थे काव्यमाला (शीलक नथी) कीं. अमूल्य

पागलना काव्यो द्वितीयखंड (शीलक नथी) कीं. अमूल्य

पागलना काव्यो कीं. अमूल्य.

पागलना लेखो हवे छपाशे.

पागलना पत्रो हवे छपाशे.

